

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po državnozborskem zasedanju.

IV.

V povelikonočnem zasedanju parlamentarni dogodki niso silili varovati specifično slovensko-narodnih interesov, razun pri razpravi o volilni reformi, ko je bila dana našim poslancem mnogoteri prilika oglasiti se. V generalno debato o volilni reformi je posegel dr. Gregorec, kateri je opozarjal na krivice sedanjega volilnega reda nasproti slovenskemu narodu in se izrekel za vladni načrt le zategadelj, ker se z njim prebije sedanji princip in se stori prvi korak k splošni in jednaki volilni pravici. Pri specialni debati je Klun zastopal minoritetni predlog, naj se deželi kranjski dasta v peti kuriji dva mandata, ta predlog pa je bil odklonjen. Dr. Gregorec in Robič sta zastopala minoritetni predlog, naj se slovenjebistriški okraj ne priklapi celjskemu, kakor je bil sklenil odsek, in sta s svojim predlogom prodrli. Posl. Pfeifer je govoril zoper določbo, da sme volilni komisar popravljati imenik volilcev, a ni nič dosel, dočim se je Spinčič o raznih posamičnostih oglasil in se zlasti potegoval za to, da se zagotovi prostost volilcev.

Drugače so slovenski poslanci k raznim predlogom izražali svoje mieli. Pri razpravi o davčnih zakonih je Robič glede personalne dohodarino predlagal, naj se posestnikom, katerih katastralni dohodek se ni cenil nad 300 gld., dovoli 20% popust, drugim pa 15%; ta predlog pa je bil odklonjen. Pfeifer je očital vladí, da ima fiskalične namene s to predlogo, in trdil, da se bode kmetom nagajalo in da se bodo zakonove določbe naredbenim potom razveljavile; v prihodnji seji pa je nekako prosil, naj mu finančni minister njegovih izvajanj ne zameri. — Pri predlogi o odpisu od zemljiškega davka je govoril Robič o pretiranosti cenitve katastralnih dohodkov na Štajerskem, Povše pa splošno o isti stvari. — Glede revizije zemljiškodavnega katastra so govorili Pfeifer, Naberger (dvakrat) in dr. Laginja. — V razpravo o zakonskem načrtu glede lokalnih železnic, katerih zgradbo je l. 1896. zagotoviti, je posegel

dr. Ferjančič in se potegoval za nadaljevanje vipavske železnice od Ajdovščine do Postojne, dočim je dr. Laginja govoril o novi pogodbi mej državo in Istro glede uredbe isterskega zemljiškodavnega zaklada, katera pogodba je v prvi vrsti njegova zasluga, dasi ni narejena povsem tako, kakor bi bilo v interesu isterskega kmeta.

Slovenski poslanci so stavili tudi več interpelacij. Ferjančič je interpeliral vladu, kaj misli storiti, da se bodo razsodbe najvišjega sodnega in kasacijskega dvora izdajale v slovenskem jeziku, dr. Gregorčič in grof Coronini sta interpelirala glede postopanja predsednika okr. sodišča v Gorici pri porotni obravnavi, pri kateri je rečeni funkcionar prepovedal zagovorniku pledirati v slovenskem jeziku, dr. Gregorec pa je interpeliral zaradi postopanja okr. glavarstva v Celju napram nekim solčavskim kmetom, kateri so bili grešili zoper gozdni zakon, ter zaradi postopanja koroškega dež. šolskega sveta, kateri neče rešiti prošnje občine Sele za slovensko šolo. Ministerstvo ni pa nobeno teh interpelacij odgovorilo. Jediná tolažba našim poslancem je, da se tudi drugim interpelacijam ni bolje godilo. Vseh interpelacij je bilo o povelikonočnem zasedanju podanih 185, vlada pa je odgovorila le na 9 interpelacij, druge je menda vrgla v koš. Tega preziranja je zbornica sama kriva. Vsak parlament ima tako vladu, kakoršno zasluži.

V Ljubljani, 23. junija.

Grof Badeni se, kakor piše rusinski list „Dilo“, ni pokazal moža, ki bi znal pomesti stari nered v Avstriji. On je samo zvit in spreten uradnik in precej dober diplomat. Dosegel je, da so se najnujnejše stvari rešile v parlamentu. Kjer se mu je pa pokazala kaka težava, se je pa umaknil. Tako je delal tudi kot namestnik v Galiciji, kjer je vedno prijenjal mogočnemu plemstvu. Ta list je prepričan, da bi grof Badeni se umaknil pred Rusini, ako pri bodočih državnozborskih volitvah z vso silo nastopijo in pridobe lepe uspehe. — Ta sodba o grofu Badeniju je precej dobra, a vendar po našem mnenju ni povse opravičena. Prav ima rusinski list, če pravi, da si ministerski predsednik

ni znal dobiti močne večine, a mi mislimo, da bi tudi kdo drugi je ne bil dobil v našem državnem zboru. Če bi grof Badeni tudi bil z drom. Luegerjem drugače postopal, bi vendar ne bil protisemitov in klerikalcev spravljal pod jeden klobuk in zvaril starega železnega obroča.

Sprava mej Čehi in Madjari. „Frankfurter Zeitung“ je objavila dopis iz Budimpešte, v katerem se govori, da se v visocih krogih razpravlja o sporazumljenju mej Čehi in Madjari. Ker se avstrijski Nemci upirajo obnovljenju pogodbe z Ogersko, se bode baje poskusilo brez njih obnoviti pogodbo. Nova večina se bode dobila s tem, da se zvežejo češki veleposestniki, Poljaki, Hohenwartovci in Mladočehi. Poslednji so vsi še sedaj zoper obnovljenje pogodbe, a to bodo Madjari poskusili s tem pridobiti, da priznajo češko državno pravo in dovolijo, da se cesar krona za češkega kralja, ne da bi potem zase zahtevali osebno unijo, kakor so vedno pretili do sedaj, da bodo storili, ko bi se Čehom dovolila večja avtonomija. Madjari so se dosedaj upirali češkemu državnemu pravu le Nemcem na Ljubo. Njim pa ni prav nič v škodo, če se na severu napravi slovanska stena mej Nemčijo in Avstrijo. V čeških krogih o tem ničesa ne vedo, torej je to samo strašenje Nemcev, da bi rajši privolili v obnovljenje sprave po dosedanjih pogojih. Dotični dopis je gotovo najet v ogerskih vladnih krogih. Čehi se pa v tako barantanje tudi ne spuste.

Konservativci in krščanski socijalisti. Razpor mej konservativci in krščanskimi socijalisti je pri Nemcih vedno večji. Krščanski socijalisti so začeli boj ne le proti konservativnemu klubu, temveč tudi proti katoliški ljudski stranki. Napadi proti Dipauliju v krščansko-socijalnih listih niso več redki. Poslanec Oberndorfer je dobil že od svojih volilcev nalog, naj ostavi katoliško ljudsko stranko in se pridruži krščanskim socijalistom. Seveda uspeh krščansko katoliške stranke bi bil mnogo večji, ako bi dosedaj ne bila stala na precej tesnem dunajskem stališču. Če bode zmagala tudi v mnogih krajih pri volitvah na deželi, bode se morala znatno preosnovati, kar jej pa na Dunaju ne bode zaupanja utrdilo.

Listek.

V Črni gori.

(Potni spomini in vtisi. Spisala Terezina dr. Jenkova.)

V.

Lahko si je misliti, da sem kaj težko pričakovala tretje ure popoldneva, za kateri čas mi je bila dovoljena avdijencija pri kneginji. Od nje sem čula povsod kaj laskavo sodbo, zato sem bila še bolj radovedna spoznati to plemenito bitje. Kako me bo vsprejela? O čem govorila z menoj? Taka vprašanja so mi napojila dušo, ko sem se napotila proti knežjemu dvorcu. Spremljal me je telohranitelj kneginje Milene, gosp. Marko Sarnivoda, jako inteligenten mož. V dvorcu me je pričakoval jeden ministrov, kaj impozantna in vznesena postava. Po gladkih marmornatih stopnjicah me je vedel v velik salon. Oprava in pohištvo je samo po sebi umevno jako elegantno in ukusno, stene so okrašene s podobami raznih dostojanstvenikov, knezov, vladik in drugih imenitnih mož, ki še žive ali jih krije črna zemlja.

Srce mi je hitreje bilo. Vrata se odpro in — kneginja vstopi s svojo deco. Prvi hip sem bila kar očarana od njene nenavadne lepote, pozneje

očarana od njene prijaznosti, rodoljubja, duhovitosti in modrosti. Če je knez vtelesen vzor moža, potem se mora kneginja imenovati vtelesen vzor ženske lepote, dobrot in razumnosti.

Kneginja Milena je, kakor sem že omenila, hči velikega vojvoda Petra Vuketića. Ona je vedno le v narodni noši, katera jo napravi še bolj divno. Gladko govori francoski in več drugih evropskih jezikov, a najljubši jej je lepi, mili jezik srbski. Ona je res prava mati svojemu narodu. Podpira ubožce, pomaga bolnikom, skrbi za siromašno deco in opravlja še več drugih človekoljubnih del. Kot pokroviteljica „Marijskega inštituta“ ga sama mnogokrat obišče.

Ž njo je prišla, kakor rečeno, nje deca: princezinje Ana, Ksenija, Jelena in Vera ter mali štiri-letni sinko princ Petar, vojvoda hercegovski. Vsi otroci so prava podoba svojega očeta in svoje preblage matere. Starejši princezinji Ana in Jelena zdeli ste se mi kot dve rajske vili, mlajši hčerki Ksenija in Vera očarali sta me zopet s svojo resnostjo in ljubkostjo, podobni krotkima grlicama v zeleni gori. Mali knez Petar je pa podoben malemu Amorju, kakoršen bi mogel priti le iz roke grškega Fidija. Tu ni one dvorjanske ošabnosti in prezirljivosti, tu ni neslanostij in spakarij. Sicer vlada

stroga dvorjanska etiketa, toda giblješ se lahko neprisiljeno in prosto.

Skoro celo uro blagovolila je kneginja — kakor tudi princezinje — z menoj razgovarjati se. Kako jim je bil všeč in mil slovenski jezik! Vse sem morala odgovarjati v slovenskem jeziku, in kar čudile so se, da se tako lahko umevamo drug drug zega. Trenutki, katere sem prežila v krogu knežje obitelji, mi ostanejo najdražji in najmilejši, osobito spomini na nepopisno ljubeznivost napram vsem brez izjeme, kajti kneginja Milena je jednako prijazna z nizkimi ali visocimi, imenitnimi ali priprostimi, domačimi ali tuji. Da, tu ti je sreče in zadovoljstva dom.

Opravki so bili sedaj vsi končani, in napotila sem se lahko na izprehod. Po ulicah slišiš govoriti le srbski. Vsi ljudje so opravljeni prav čedno, višji dostojanstveniki, ki nosijo vsi narodno obleko, pa uprav krasno. Narod je vnet za vse, kar je lepo, za poezijo in tudi za politiko. Globoka morala, ljubezen in poštenost — vse te čednosti dišijo Črnogorca. Poštenost je tako velika, da se le redko pripeti najmanjša tatvina. V svojem kretanju pa kaže Črnogorec odločnost in samozavest — že takoj od mladosti. Moški se drže resno, žene so bolj pohlevne in skromne. Mladina je — kakor navadno

Zborovalna svoboda v Galiciji. V Galiciji vladajo razmere, po katerih bi kdo sodil, da za to deželo ne velja državni osnovni zakon. O svobodi društveni in zborovalni pravici v tej deželi še govoriti ni mogoče. Okrajni glavarji popolnoma samovoljno prepovedujejo shode. V Gorodku je bil ta dni neki kmet sklical zaupen shod, da se posvetuje o bodočih državnoborskih volitvah. Shod bil bi zaupen, povabila so se glasila na imena, vladni zastopnik bi ga torej po postavi ne mogel nadzorovati. Da se ta shod prepreči, je okrajni glavar dal kmeta malo pred shodom zapreti, češ, da ljudi punta. Najžalostnejše je pa, da vse pritožbe proti tem nepostavnostim nič ne pomagajo. Namestništvo v Lvovu daje vedno okrajnim glavarjem pravo.

Minimalna delavska plača v Belgiji. Zbornica poslancev je bila sklenila, da se mora pri vseh delih, katere oddaja država določiti neka najnižja delavska plača, da ne bodo mogli podjetniki preveč izkoriščati delavcev. Ministri so se temu ustavljali. Katoliški stranki ta predlog socijalnih demokratov ni ugajal, a ker so zanj bili krščanski socijalisti in ker se bližajo volitve poslanske zbornice, je glasovala zanj. Vlada je pa v senatu dosegla, da se je predlog podrl. Senatorji so lahko glasovali proti temu predlogu, ker se ne volijo po občni volilni pravici in jim delavci pri volitvah škodovati ne morejo. V senatu ima veliko večino katoliška stranka, tista stranka, ki je v zbornici poslancev glasovala največ s socijalnimi demokrati.

Na adresu učiteljske „Zaveze“.

„Zaveza“ slovenskih učiteljskih društev ima hvaljevalno nalogo, da skrbi za skupne interese slovenskega učiteljstva ter po možnosti odpravlja krivice, ki bi se dogajale učiteljstvu. Na tako krivico — uprav kričečo krivico — jo opozarjam danes jaz. Storim pa to nalašč v mnogo branem listu zato, da opozorim na stvar naše poslance, pa tudi, ker vem, da bode stvar zanimala obširneše omikanejšje kroge.

Da bi učitelj na Avstrijskem, preselivši se iz jedne kronovine v drugo, moral znova plačati vse pristojbinske takse, to je sicer nezaslišana, a resnična stvar. Dogodila se je meni samemu. Ko sem leta 1891. kompetoval s Primorskega za nadučiteljsko službo v Begunje ter isto tudi dobil, rekel mi je odličen šolnik na Kranjskem, da bom moral skoro gotovo zopet plačati pristojbinske takse. Nisem tega verjel; kajti zdrava pamet mi je dejala: kot definitiven učitelj sem omenjene takse plačal že na Primorskem. Učitelji na Avstrijskem služimo vsi jednega gospodarja; čemu bi bilo treba znova odrajtovati te takse? In res! Več let so me pustili pri miru. Toda 12. oktobra 1895. leta mi pride dopis od ces. kr. davkarije v Cerknici, v katerem sem bil pozviljen, da poročam, kakšne pristojbine sem doslej plačal ter naj s pobotnicami to dokažem, od katerega zneska in pri katerem davčnem uradu sem plačal itd. Odgovoril sem, da sem pristojbine že plačal pri c. kr. davkariji v Sežani, a da pobotnic nimam več, ker mi jih je uničila hišna gliva, ki se tu širi po moji spalnici ter je neopažena se razlezla tudi v moji skrinji, kjer mi je poleg drugih rokopisov uničila tudi pobotnice. (Taka „zdrava“ stanovanja imamo po nekod učitelji!) Čez nekaj časa potem se mi po c. kr. davkariji v Cerknici prezentuje „plačilni nalog“ od c. kr. urada za odmerjenje pristojbin, češ, naj milostno plačam 43 gl. 44 kr. Govoril sem z nekaterimi davčnimi uradniki,

— vročevrva in živa, pa žilava in vstrajna in jako uljudna. Visoko čisla Črnogorec svojo čast in poštenje. Da, še celo miloščine ne vzame od nikogar.

Na izprehodu sem ves čas opazovala narod tako, da bi bila skoro pozabila ogledati si i krajevne znamenitosti. Spremljevalci me opominjo na diven razgled na Skutarska jezera ter veličastne goré Prokletija.

Mrak je legel, ko smo se vrnili v mesto. Jaz sem šla v čitalnico. Vrli Črnogorci imajo tu svojo veliko čitalnico, kjer dobiš svetovne novine vseh jezikov. S kakim veseljem sem pozdravila naš „Slovenski Narod“ in „Slovenski Svet“! Zlasti obilo imajo ruskih listov. V čitalnici se shajajo vsak večer cetinjski rodoljubi, da goje družabnost in se navdušujejo za svoje ideje.

Duša vsega literarnega gibanja je pa mož svetovne slave, jeden največjih lirikov jugoslovanskih — Jovo Sundečić. Kdo je J. Sundečić, je čitateljem menda že znano, saj je prinesel naš dnevnik „Slov. Narod“, obširno in korenito oceno njegovega velicega dela „Milje in Omilje“ ter ob jednom tudi jasen životopis tega velicega ženija.

(Konec prih.)

ki so mi dejali, da mi rekurz gotovo pomore. In res, pridobil sem si podatke, koliko sem plačal, od sežanskega g. davkarja ter napravil — utok, žal, da brez uspeha! Namignilo se mi je od neke strani: „Anlässlich der Uebersetzung eines Volksschullehrers in den Sprengel eines anderen Landesschulrathes ist von der neuen Besoldung die volle Gebühr abzuziehen. F.n. Min. Erl. 13. I. 1876 Nr. 28.567 und Verwaltungsgerichtshof-Entscheidung Nr. 348“.

Kaj storiti? Posvetoval sem se najprej z izkušenim advokatom. Ta mi je javil sledeče: „Preje ste bili v službi dežele primorske, potem pa dežele kranjske. Gospodarja Vaša sta bila torej dva. V takih slučajih velja predpis v pristojbinskem zakonu tarf. post. 40, opomba 3. Krivičen je zakon! Kajti ta določa popolno znovega pristojbino, ako se „Dienstgeber“ premeni. Ne vsteva se nič. Ako bi Vi torej stopili zopet kam drugam v službo zunaj dežele, a ne nazaj na Primorsko, recimo na Štajersko; potem bi morali znova plačati vso pristojbino. Po mojem mnenju bi bilo v tem obziru jedino še poskusiti, da se od oblastva, t. j. od višje inštanije zahteva definicija dež. šol. sveta kranjskega in pa primorskega. Kranjski je c. s. kr. — dežel. šol. svet, p. d. a. j. službe in dežela samo plačuje. Ako je ces. kr. dež. šol. svet le deloma „Landesfürstlich“, potem gotovo ni avtonomno deželen. Vlada pa je v vsaki kronovini jedna. Potem je tudi „Dienstgeber“ jed en.

Žal, da najvišje upravno sodišče ni tega mnenja, vsaj ne, kar se tiče drugih kronovin. Nagodba mej vlado in deželo je pa ravno vsled avtonomije dežele same različna v vsaki kronovini glede dež. šol. sveta. Zato bi bilo poskusiti, ali bi ne bilo mogoče izvesti iz nagodbenih določil naše dežele z vlado glede dež. šol. sveta, da je prav za prav „Dienstgeber“ na Primorskem in v naši deželi jeden in isti: vlada sama.

Seve, da se ne more sklepati iz reciprocitete mej deželama glede vstevanja petletnic itd. na identiteto.“

Jaz nisem izvedel nasvetov g. doktorja, niti nisem novič rekuriral; pač pa sem izročil vso stvar državnemu poslancu, g. dr. Ferjančiču. Žal, da mu je stvar došla prekasno, ko je uprav bila razprava v finančnem proračunu dokončana. Gosp. dr. Ferjančič mi je že v prvem pismu dal le malo upanja; kajti po pravici mi je pisal: „To bi morda še šlo, ko bi ne bilo vmes razsodbe upravnega sodišča. Glede na to razsodbo pa mislim, da ne bi drugo pomagalo, nego avtentična interpretacija, to je interpretacija po postavadajnih faktorjih — s kratka: treba bi bilo zakona za to!“ — Navzlic temu se je g. dr. Ferjančič mnogo potrudil za mojo stvar, na čemer ga tukaj javno zahvaljam. Vsled gornjih pojasnil ni čuda, da ni bilo uspeha. Na to sem pisal g. Ferjančiču, da bi bilo dobro, ko bi se naša „Zaveza“ potrudila glede stvari, ki je posebne važnosti za vse učiteljstvo. Dne 8. t. m. dobim na to od g. državnega poslanca ta le odgovor, kateri si dovoljujem tu priobčiti doslovno: „Vaša misel je prav dobra, da bi učiteljska „Zaveza“ pospeševala ugodno rešitev učiteljstvo tako živo zadevajočega se vprašanja. Dobro bi bilo, da „Zaveza“ vloži promemorio na finančno ministerstvo, v kateri razloži vprašanje in prosi, da se ugodno reši, sklicovaje se na to, da je vlada itak izjavila, da hoče v novem državnem zboru predložiti novi pristojbinski zakon. V nekem drugem pismu z dne 23. maja mi je namreč g. dr. Ferjančič pisal: „Ministerstvo misli, da mu je z ozirom na razsodbo upravnega sodišča naravnost nemogoče poprijeti se druge prakse. To bi ne bilo moč drugače, kakor s premembo zakona; ta stvar je pa z ozirom na cel pristojbinski zakon malenkostna in glede na brezštevilne poprave, katere zakon potrebuje, ni misliti, da bi se ta sama zase izvršila. Požurite se torej v tem obziru, da bode imela vlada Vaše mnenje že sedaj, ko pripravlja zakon“.

Naj mi nihče ne zameri, da sem priobčil te podrobnosti. Stvar se ne tiče samo mojega interesa, ampak blaginje vsakega učiteljstva sploh. Kar se dostaje mojega slučaja, povem, da je davkarija, še predno je došel odgovor na moj rekurz, prvega dne januarja t. l. jela utrgovati na račun te pristojbinske takse po 3 gold. 74 kr. na mesec, kar je vsekako jako občutno za oženjenega učitelja III. plačilne vrste!

Kolikor sem mogel dognati, je meni jednaka usoda zadela še dve osebi na Kranjskem, namreč g. nadučitelja Ivana Levca, preselivšega se s Štajerskega na Kranjsko in gđ. Janjo Miklavčičovo, ko je prišla s Koroškega na Kranjsko. Toda, ali se je pri vseh izseljenjih tako ravnalo, ne vem; dvomim pa zelo. Meni je jeden slučaj znan, ko neki učitelj, preselivši se s Štajerskega na Primorsko, ni plačal niti vinarja. In potem: ali ni to čudno, da so mene tako pozno prišli, šele po skoro petletnem službovanju na Kranjskem?

Vsekako je stvar silno zanimiva. Izročam jo torej javnosti, da se vsestransko premotri ter da „Zaveza“ stori svojo dolžnost v tem obziru! Veliko nas je slovenskih učiteljev, ki nimamo izpit le iz slovenščine kot poučnega jezika, nego tudi iz katerega drugega jezika, navadnega v Avstriji. In tak izpit smo delali gotovo le z ozirom na zboljšanje svojega materijalnega stanja. Toda kako zboljšanje je to, če moramo ob vsakem preseljevanju v kako drugo kronovino avstrijsko znova plačati takse? Govoril sem z juristi, ki so obsojali takov zakon,

in iz verodostojnega vira moram poročati, da so celo strokovnjaki imenovali tak zakon naravnost — „neusmiljen“! Materijalno stanje slovenskega ljudskega učiteljstva je itak le revno, navlasti to velja o moji domovini Primorski. Zato ni čuda, da se je v novem času uprizorila prava emigracija primorskih učiteljev na Štajersko. Toda, kako brdko bode tem ljudem, če bodo morali vrhu potnih stroškov plačati še pristojbinske takse na novo? Morebiti pa se na Štajerskem postopa mileje? Zanimivo bi bilo kako poročilo v tem obziru od kakega štajerskega učitelja izseljenca.

Janko Leban,
nadučitelj v Begunjah pri Cerknici.

Slovensko Sokolstvo.

Ljubljanski „Sokol“. Popoludanski izlet, katerega so priredili telovadci preteklo nedeljo, je v vsakem oziru uspel. Vkljub temu, da je kazalo na dež, odšlo je ob 4 uri 43 Sokolov iz društvene telovadnice proti strelišču. Tu se je začela vršiti glavna naloga izletova: Vadba pravilnega koraka in redovnih vaj mej korakanjem. Celo „večno pot“ v polnem, kratkem ali pospešenem koraku stopajoči in razne premene dvoredov v štiristope, štiristopov dvo- in zastope izvršujoči Sokoli so ob zvokih rogov in pokanjem topičev proti polu šestim dospeli pred gostoljubno, z zastavami okrašeno hišo vrlga, požrtvovalnega narodnjaka gosp. Jak. Matjana, kateri jih je pozdravil s presrečnim, navdušenim „na zdar“. Na gostilničnem vrtu, napolnjenim že pred prihodom sokolske čete z mnogobrojnimi občinstvom, se je na to razvila živahna zabava. Števílo Sokolov se je s starejšimi Sokoli in takimi mlajšimi, ki so, strašeč se dolge „večne poti“ in redovnih vaj raje ubrali krajšo pot po Marije Terezije cesti, pomnožilo na 65. Ob izvrstnem popevanju „Slavcev“, navzočih malone v polnem številu, in ob mladinskih igrah, katere je „Sokolov“ načelnik Ivan Vernik uprizoril na travniku nasproti gostilne, se je le prehitro približal čas odhoda. Poslovivši se od gostoljubnega g. Matjana in zahvalivši ga za krasen in ljubeznjiv sprejem in res izvrstno postrežbo so dobro volje in veselega srca odkorakali Sokoli v dveh oddelkih, čilejši zopet po „večni poti“ okoli Rožnika, drugi po Marije Terezije cesti, proti domu.

— Telovadbena predavanja, katerih se je udeleževalo osem boljših telovadcev, so se pretekli teden zaključila in se prično zopet na zimo. Predtelovadski zbor je sklenil, da je vsakemu telovadcu, ki hoče postati predtelovadeč, prestati skušnjo iz telovadbene zgodovine, sestava in nazivoslavja. Prvo tako skušnjo je dne 19. junija z najboljšim vspehom ob navzočnosti predtelovadskega zbora in sedmih odbornikov naredil Josip Smrtnik, na kar je bil imenovan predtelovadcem. — IV. jour-fixe bo v soboto, dne 27. t. m. na telovadnični galeriji. Reditelja sta br. Auer in Jedlička. Priprave kažejo, da ta jour-fixe glede zabave ne zaostane za prejšnjimi. — Jutri so ob navadnem času proste in redovne vaje: Nastop, III. in IV. oddelek prostih vaj za izlet v Kranj. Ker je izletov čas že zelo blizu, naj bi se Sokoli pridno udeleževali teh vaj. Nastop in proste vaje so precej težke in potrebujejo mnogo vadbe.

Telovadba na Pariški razstavi l. 1900. Ravno tako, kakor na svetovni razstavi l. 1889., na kateri so češki telovadci seznanili Francoze s svojim narodom, prirede tudi na razstavi l. 1900 Francozi veliko telovadsko slavnost. Ožja komisija za telovadbo na tej razstavi je določila vzpored sledeče: 1. Mejnarodna tekmovanja telovadnih društev; 2. Velika slavnost žup in društev; 3. Slavnostna tekmovanja šolskega naraščaja in francoskih društev. 4. Slavnost učencev ljudskih šol pariških. Natančnosti se še določijo. M-j mejnarodna tekmovanja francoskih društev se uvrsti XXVI izlet Unije francoskih telovadnih društev, katerega mora prirediti sekvanska župa (pododdelek Unije) Ni dvoma, da povabijo Francozi tudi slovensko Sokolstvo, in da se Čehi odzovejo vabilu. Zelo je želiti, da se tudi slovensko Sokolstvo udeleži pariških slavnostij vsaj z jedno telovadsko vrsto. Izredne važnosti bi bilo to, za ves slovenski narod. Pripravljati bi se morali seve že sedaj tako glede tehniške, kakor gmotne strani.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. junija.

— (Električna železnica v Ljubljani.) Preteklo je že več let, kar se je pričelo v Ljubljani pretresati vprašanje glede naprave tramwaya. Misel našla je v tukajšnjem občinstvu prijazen odmev, a projekt razbil se je ob finansiranju podjetja. Pred nekaterimi dnevi pa se je obrnila „Elektricitäts-Gesellschaft“ v Berlinu na tukajšnji magistrat z dopisom, v katerem naznanja, da je pripravljena, zgraditi ob svojih troških v Ljubljani električno železnico, ako bi bilo kaj upanja, da bi se v podjetju investovana glavnica, če tudi le nizko obrestovala. Društvo je pripravljeno, izdelati čim prej projekt in troškovnik ter prosi v to svrhu, da mu mestni magistrat izroči potrebne podatke, zlasti

načrt mesta s progami električne železnice ter označitev primerne prostora za centralo. Mestni magistrat bode želji berlinskega društva seveda ustregel in v kratkem utegne priti vprašanje glede zgradbe električne železnice v Ljubljani na dnevni red.

— (Starine.) Knežji dvorec, ta zgodovinsko in arhitektonično zanimiva palača, se bode fotografirala, predno se podere. Poškodovani spomenik sv. Trojice v tej palači se popravi in najbrž prenese na kak drug kraj. V kapelici na Gradu nahajajoči se grbi in medaljoni se bodo kopirali, kopije pa shranile v muzeju.

— (Proščenje v Trnovem.) Dne 28. t. m., na dan žegnjanja v Trnovem, pel bode pri veliki maši operni pevec gosp. K. Tertnik.

— (Nesreči.) Stavbišče, kjer zida lekarnar Mayer svojo hišo, je tako ograjeno, da je mej ograjo in na nasprotni strani stoječimi hišami le prav ozka pasaja. Neumljivo je, da se ta konec Sv. Petra ceste ni zaprl za vozove, zlasti za večje. Posledica te brezskrbnosti je nesreča, ki se je včeraj tam primerila. Pekovski pomočnik Bukovnik se na tem mestu težko otovorjenemu vozu ni mogel umakniti, stisnil se je sicer k zidu, kolikor je bilo mogoče, a voz mu je vendar zlomil obe levi golenici. — V Vegovih ulicah je danes mlad človek, ki je nesel neko steklenico, padel tako nesrečno, da je obležal brez zavesti. Steklenica se je razbila in ga hudo porezala. Fant si je možgane tako pretresel, da se ni zavedel, ko so ga nesli v bolnico.

— (Varujte se sleparskih agentov!) Zadnji čas se klatijo po mesta in njega okolici agenti, ki prodajajo ljudem razne slike z godbo in brez godbe proti plačilu v mesečnih obrokih. Slike so jako slabo izdelane in ljudje, ki jih kupijo, očitno gojlfani, ker dotične slike niso vredne niti četrtino kupnine. Kakor slišimo, naznanil je mestni magistrat dva agenta, ki vsiljujeta ljudem take slike, zaradi goljufije državnemu pravdnistvu. Občinstvo samo pa naj bode pozorno in naj se ne da preslepiti brezvestnim agentom.

— (Ujeta tatica.) Marija Žagar, ljubljanski policiji dobro znana ženska, je te dni v Novem Mestu g. Lori Smoli in nje dekli ukradla raznih rečij v vrednosti 30 gld., potem pa zbežala v Ljubljano. Danes so jo mestni redarji ujeli in jej policija preskrbi prosto vožnjo v dolensko metropolo.

— (Košnja) pričela se je z včerajšnjim dnevom v ljubljanski okolici. Vseled ugodne pomladi je trava letos gosta in bujna in se bode torej pridelalo izredno mnogo in dobrega sena. Tudi vreme je za košnjo ugodno.

— (Glas iz občinstva.) Minolo nedeljo popoldne, ko je bilo polno ljudi na cesti proti Matjanu v Gornji Šiški so se zabavali (!) hlapci gosp. grajščaka Galeta s tem, da so spuščali mej šetalec velike pse, kateri so ponoči za stražo na verigah. Jeden teh psov je budo ogrizel psa nečega ljubljanskega šetalca in je nastal vsled pasjega klanja velik strah mej mnogostevilnimi otroci. Jednake surove zabave so se baje že pripetile večkrat in so hlapci pritožujoče se ljudi še zasmehovali. Ker smo preverjeni, da g. Galetu o teh nedeljskih zabavah njegovih hlapcev ni nič znano, prosimo, naj se blagovoli pobrigati, da se take stvari ne bodo več dogajale, ker je to tudi na veliko škodo Gornji Šiški, katere se bodo ljubljanci ogibali, ali pa si morali drugod iskati pomoči.

— (Napad.) Pri „Božjem grobu“ sta danes dva kmeta napadla 33letnega tesarja Fr. Premka, ga vrgla ob tla, razbila na njem trden kmetski dežnik, skakala po njem in sploh z njim živinsko ravnala tako, da je mož poln ran in v veliki nevarnosti.

— (Trmoglavost škofjeloškega gospoda župnika.) Neverjetno, ali vendar resnično! Starodavna Škofja Loka razcepljena je sedaj v dva, ljuto si nasprotna tabora! Jedni se bore za sulico, tisto sveto orodje, s katerim se je presunila desna stran Odrešeniku, visečemu na križu, drugi se pa bore za sveti križ, torej za orodje, ki je vsaj toliko pripomoglo k Odrešenikovi smrti, kakor sulica. V starih molitvenih knjigah pa dobite obilo molitvic, tako do svetega križa, kakor do svete sulice. Ali vzlic temu razsaja po Škofji Loki gospod župnik proti sveti sulici ter pošilja svojega cerkovnika od hiše do hiše, da zbira podpise za sveti križ. Da se pri tem neti sovraštvo in nasprotstvo mej prebivalci, je gotovo! Čujmo, kaj je dalo k temu povod. Šola v Škofji Loki ima zastavo, ki so jo napravili zasebni dobrotniki. Lično delo je, ter okrašeno s podobami svetnikov; vibra pa pod bliščečo se sulico, ter je bila ob svojem času od strani cerkve brez upora blagoslovljena. Blagoslovljeno na ti zastavi je torej vse — in tudi sulica. Nosili so jo do sedaj pri vseh cerkvenih slovesnostih pred šolsko mladino, — ne da bi bil blisk božje jeze zadel pozlačeno in blagoslovljeno sulico. Sedanji gospod župnik pa je hipoma dekretiral, da mora šolsko vodstvo na zastavi sulico s križem nadomestiti ter zagrozil, da drugače za-

stava niti v cerkev, niti k sprevidom ne bode smela. In glejte radi tega imajo v Škofji Loki že več nego leto dnij krvav boj! Pečali, resno pečali so se s to „vojno“ zadevo že krajni, okrajni in deželni šolski svet. In morda priroma naučni minister sam v Škofjo Loko, da se na licu mesta pouči o vseh podrobnostih. Po Škofji Loki pa se sedaj pobirajo — če treba tudi ponarejajo — podpisi proti blagoslovljeni sulici! Srečna Škofja Loka, da imaš toliko prostega časa! Nam pa se je videlo potrebno, da se zabeleži ta čin gospoda župnika, da se bode izven dežele vsaj vedelo, kako se pri nas na Kranjskem iz trte zvijajo verski prepiri! Tudi je samo ob sebi umevno, da je dandanes v Škofji Loki vsak „liberalec“, kdor gori za sveto sulico. Pridržujemo pa si pravico, da ob svojem času svojim čitateljem naznanimo, kako se je končala bitka, ki se bije sedaj po ulicah škofjeloškega mesta! Pri tacih prilikah vender obžalujemo, da nimamo šaljivega lista, kojemu bi tako gradivo prav dobro ugajalo!

— (Tatinsko družbo.) katera je po zimi obiskovala blejske vile in iz njih odnesla, kar je dobila, so zasledili blejski orožniki. Menda je v to afero zapletenih kakih 50 oseb.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše: Dne 21. t. m. zjutraj mej prvo mašo, pri kateri je kaplan, namesto da bi bil pridigoval o sv. Alojziju, udrihal po njegove stranke političnih nasprotnikov in njih listih, primerila bi se bila kmalu velika nesreča. Od ohoka, ki ga zdaj podirajo, utrgali sta se dve opeki in padli na oder, kar pa je tako zaropotalo, da so ljudje mislili, da se cerkev podira. Planili so k vsem trem vratom. Vsakdo je hotel prvi priti iz cerkve. Nastala je velikanska gnječa. Ljudje so jedno žensko podrli in je bila ta znatno poškodovana, a pravo čudo je, da ni nihče drugi ponesrečil. Mnogi so v gnječi prišli ob dežnike, kloboke in molitvenike. Župan je bil sicer ukazal cerkev zapreti, ker je zdaj res jako nevarno muditi se v njej, ali „Gospodje“ se za županove ukaze nič ne brigajo. Najbrž mislijo: V cerkvi nas vse posluša, toliko manj pa zunaj cerkve. Res je, in tako bode toliko časa, dokler se „Gospodje“ ne premené.

— (Narodna čitalnica v Vipavi) priredi dne 27. in 28. junija t. l. izlet na Nanos in v Predjamo. Vzporod izletu: V soboto dne 27. t. m. se zberó izletniki ob 4. uri popoldne v čitalniških prostorih v Vipavi, od koder odidejo ob 5. uri na Nanos k Blažonu, koder se prenoči; dne 28. t. m. zjutraj obisk sv. Jeronima, kjer bo zajutrek, potem odhod v Predjamo, kjer si izletniki ogledajo zgodovinski grad in okolico in kjer bo obed. Po obedu odhod v Razdrto k večerji, od tam pa povratek v Vipavo. Do Predjame si mora vsak izletnik oskrbeti hrano sam, pred odhodom iz Vipave pripravi naj se vse to v čitalnici, od koder se pelje hrana za vse izletnike skupno na Nanos; obed v Predjami in večerjo na Razdrtem naroči društvo za vse izletnike skupno, isto tako tudi voz od Predjame do Vipave.

— (Razpisane službe.) Na ljudski šoli v Toplicah - Zagorji učno mesto na vsoprednici 4. razreda, s plačo 450 gld. Prošnje do konca meseca junija okr. šol. svetu v Litiji. — Na dekliški dvorazrednici v Trzinu, ki se razširi v štirirazrednico novo učno mesto z dohodki III. plač. razreda, eventuelno že aktivirano učno mesto na tej šoli z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 4. julija okr. šol. svetu v Kranju. — Pri politični upravi na Kranjskem mestu konceptnega praktikanta dež. vlade z adjutom 500 gld. Prošnje do dne 10. julija predpisanim službenim potem dež. predsedstva v Ljubljani.

* (Protiframasonski shod) se bode vršil meseca septembra v zgodovinskoslavnem Tridentu.

* (Grozna nesreča) se je primerila v soboto v Lankovcih pri Brnu. Pri krčmarju Puhnarju službujoča dekla je grela za jednoletno gospodarjevo dete čaj, in sicer na spiritu. Dotična priprava se je zvrnila in goreči spirit se je zvil na sod, napolnjen s spiritem. Sod je takoj eksplodiral in vsa soba je bila hipoma v plamenu. Dekla, kuharica, katere se je mudila v sobi, in dete so zgoreli. Mati detetova je hotela rešiti otroka in je hitela v gorečo sobo, pa se tako opekla, da je kmalu potem umrla. Tudi krčmar Puhnar je skušal priti v gorečo sobo, a se je tako opekel, da leži na smrtni postelji. Hiša je seveda do tal pogorela.

* (François Coppé in madjarski golaš.) Ko je bil svoj čas François Coppé v Budimpešti, servirala se mu je tudi porcija golaša, saj je to madjarska narodna jed. — Kako vam ugaja, ga je vprašal dotični gospod, kateri ga je bil zapeljal, da je naročil to jed. — Prav dobro, je odgovoril Coppé, zdi se mi, kakor da sem pogoltnil mačka in da mi ga zdaj nekdo za rep vleče iz želodca.

* (Pri čaranju ponesrečil.) Mlad ključar v Hildesheimu na Nemškem je bil jako nezadovoljen s svojim stanom. Čutil se je poklicanega za kaj boljšega, zlasti ga je mikalo „čaranje“, a posebno rad bi bil znal — ogenj bljuvati. Naposled je izvedel, kako delajo to potujoči „čarovniki“ in ves srečen je hitel mej svoje tovariše, da jim pokaže, kaj zna. Ukazal je jednemu tovarišev, naj drži pred njim gorečo žveplenko, sam pa je vzel požirek ben-

cina v usta, da ga mej zobmi brizgne na žveplenko. Komaj pa je bencin se unel, padle so iskre čarovniku na ustne in unele v ustah nahajajoči se benzin, da je fantu plamen švignil iz nosa in iz ust. „Čarovnikovi“ tovariši so bili toli pametni, da so fantu hitro ovili nekaj brisalk čez nos in usta in tako ogenj ugasili. Fant pa leži nevarno ranjen v bolnici; čaral najbrž ne bo več.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Fr. Štefančič, učitelj v Črnomlju 6. kron, nabrane po okrožnici mesto udeležbe krok. shoda v Metliki; darovali so gg. dr. J. Malerič, J. Ablin, J. Jereb, A. Kunc, K. Müller in pošiljatelj, vsak po 1 krono. Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 23. jun. Dvorni svetnik Abram, katerega je l. 1892. tedanji pravosodni minister Schönborn pozval kot referenta o slovenskih zadevah v pravosodno ministerstvo, je imenovan dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču, pri katerem je že prej služboval. Cesar je Abrammu podelil mali križec Štefanovega reda.

Dunaj 23. junija. Gospodska zbornica bode imela zadnjo sejo v tekočem zasedanju dne 25. t. m.

Dunaj 23. junija. Deželni zbor dolenjeavstrijski je sklican na dan 1. julija, da se posvetuje o volilni reformi. Dolenja Avstrijska je prva kronovina, v kateri se uvedejo v kmet-skih občinah direktne volitve.

Carigrad 23. junija. Za jutri so sklicani vsi poslaniki na posvetovanje glede otoka Krete.

Atene 23. junija. V Kaneji je zavladala velika panika, ker so bili ponoči na hiše kristijanov naslikani rudeči križi. Kdor more, beži.

Atene 23. junija. Mnogo častnikov je dobilo dopust, da grejo na Kreto in se pridružijo ustašem.

Rim 23. junija. Nuncijem na Dunaju je papež imenoval monsignora Talianija.

Narodno-gospodarske stvari.

Nekoliko o pomenu in važnosti stroja.

Sestavil Ign. Šega.

(Dalje.)

Ti mozgi se odtegujejo drugim organom. Telesu pohajajo najboljši sok in želodec mora dovajati delujočim organom več sokov, kakor bi bilo treba brez dela. Vsak rokodelce je tedaj žrtva svojega poklica. Izumitelji strojev so omejili število takih žrtev, saj ti važni izumi nadomeščajo tudi najtežavnejša in najnapornejša človeška dela. Sicer zahtevajo stroji do svoje popolne uporabe mnogo žrtev ali vse to je malenkostno v primeri z njih velikanskimi uspehi in koristmi za obče človeštvo.

Največji in najpomembnejši prevrat je proizročil stroj v obče na narodno-gospodarskem polju, ker on je vender podlaga naši gospodarski svobodi. S svojim pojavom je predrugačil ves družbinski red, zasekal sicer mnogo ran, katere bo pa zopet zacelil sam brez vsakršnega mazila, najmanj pa s pomočjo političnega mazaštva.

Povprečno je bila poprej razdeljena vsa industrija na razne dele mej prebivalstvom, in sicer kot hišna industrija. Ta se je ohranila še sedaj povsod, kjer ni prevladala veleindustrija.

Hišni obrt ima pa tendenco že v svojem razvoji preiti v veleindustrijo; seveda doseže ta smoter preje, čim bolj se umetno pospešuje. Ta končni prehod pa ni niti koristen za hišni obrt sam, še manj pa za delavsko ljudstvo. Veterne in vodne sile, katere je človek izkoriščal, pospeševale so razvoj industrije. Sedanjo obliko je pa dobila industrija šele z uporabo parne sile. Nastale in razvijale so se tovarne, dokler niso dosagale sedanje ogromne obširnosti. Z industrijo so ogromno narasli izdelki, prirodne zaklade so jeli izkoriščati v veliki meri, pospeševalo se je pa tudi obdelovanje zemlje, seveda jednostransko.

Zbog tega se je navidezno okrepilo narodno blagostanje. Dečava je zato v svoji kratkovidnosti smatrala pospeševanje veleindustrije za svojo glavno zadačo. Poleg nekaterih uspehov se je pa pojavilo zlo, ki tlači skoro vse človeštvo — in to je socialna beda.

Z parnim strojem se je pričela neizprosna in ugonobljajoča konkurenca ročnemu delu moderne manufakture. Delitev dela se je s strojem izvedla do skrajnosti. Parni stroj kot motor goni s pomočjo transmisije nabroj delavnih strojev. Ti stroji izvršujejo veliko cenejše, hitreje, enakomernejše in natančnejše kot roka. Vseled tega je rokodelstvo jelo propadati in bo, kolikor ga je še ostalo, s časom popolnoma izginilo, ker ne more v svoji prvotnosti konkurirati napredujoči industriji. Vseled tega pojava in vseled razširjajoče se industrije je nastal prevrat v socialnem oziru. Zbog prevlada

para kot strojne sile obče akomodacije je nastal nov pojem „dela“. Izkoriščanje skoro neomejene parne sile s stroji je omogočilo v velikanskih tovarnah gromadno delo, za katero je pa potreba množice delavcev. Taka lokalna koncentracija delavskih sil je vzgojila proletarijat. (Dalje prih.)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Brožiča posestvo v Gor. Zemonu, cenjeno 770 gld., dne 26. junija in 27. julija v Ilirski Bistrici.

Franceta Kalana posestvo v Zabreznici, cenjeno 4514 gld., in Marijane Čunderc posestvo v Rečici, cenjeno 350 gld., obo dne 26. junija in 27. julija v Radovljici.

Franceta Prijatelj zemljišče v Skrajneku, cenjeno 3345 gld., dne 26. junija in 29. julija v Ribnici.

Jakoba Levsteka posestvo na Gori, (v drugič) dne 27. junija v Ribnici.

Podobčine Rakovljek zemljišče vl. št. 19 v Hruševju, cenjeno 20 gld., dne 27. junija in 25. julija v Senožečah.

Janeza Selaka posestvo v Žireh, cenjeno 2252 gld. 50 kr., dne 27. junija in 1. avgusta v Idriji.

Umrli so v Ljubljani:

21. junija: Janez Böltz, umirovljeni rudarski zdravnik, 82 let, Marije Terezije cesta št. 1, ostarelost. — Katarina Milek, odgonskega sprevednika žena, 77 let, Žabjark št. 6, ostarelost.

22. junija: Jožef Sever, sodar, 62 let, Sv. Petra cesta št. 64, pljučni emfizem.

Loterijne srečke 20. junija.

V Lincu:	2,	11,	41,	48,	18.
V Trstu:	3,	49,	22,	11,	46.

Meteorološko poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	736.9	18.0	sl. jvzh.	oblačno	
23.	7. zjutraj	738.5	16.2	sr. vzjvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	737.6	21.8	sr. vzhod	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 18.6°, za 0.1° nad normalom

Dunajska borza

dne 23. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	50	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld.	90	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	20	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	90	kr.
Ogerska krona renta 4%	98	gld.	85	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	959	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	348	gld.	50	kr.
London vista	119	gld.	95	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	80	kr.
20 mark	11	gld.	75	kr.
20 frankov	9	gld.	53	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	50	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	65	kr.

Dne 22. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	30	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	gld.	50	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	gld.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	gld.	25	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	480	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	27	kr.

Razglas.

Nad Rakovnikom mej Nemško vasjo in Sotlo v mokronoškem okraju

preložila se bode deželna cesta mej km 24. in km 26. ter je delo preračunjeno na 5153 gld. Licitacija vršila se bode

dne 2. julija t. l.

ob 9. uri dopoldne pri okrajnocestnem načelniku v Mokronogu. Vsak dražbenik mora vložiti 10% vadij.

Licitacijski pogoji, proračun in načrti leže pri načelniku okrajno cestnega odbora v Mokronogu na ogled. — K dražbi se uljudno vabi.

Okrajno cestni odbor v Mokronogu

dne 14. junija 1896.

(2552—2)

Načelnik: Fr. Penca.

Popolna razprodaja
manufakturnega blaga
pri
Fr. Petrič-u
v Špitalskih ulicah.
!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-142)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Pizzenj, Marijine vore, Heb, Franzove vore, Karlove vore, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curich, Genova, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizzenj, Marijine vore, Heb, Franzove vore, Karlove vore, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 5. uri 39 min. dopoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curicha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 33 min. dopoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. dopoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. 2568-2)

Ustanovljena 1. 1874.

Moške srajce

najfineje narejene

ovratnike, manšete, kuras

najboljši fabrikat

najnovejše kravate

nogovice, jopiče, perilo za turiste

II. priporoča najosneje (2054-16)

Karol Recknagel.

Št. 1427.

Oklic.

(2595—1)

Dne 27. julija in dne 27. avgusta t. l. dopoldne ob 11. uri se bode tusodno

prodajalo v konkurzno maso Janeza Benet-a iz Kranjske gore spadajoče posestvo

vložna št. 39 kat. občine Kranjska gora, cenjeno na 1780 gld., in vložna št. 40 kat. občine Kranjska gora, cenjeno na 50 gld., in sicer pri prvem roku ne pod cenilno vrednostjo. Vadijum 10%.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski gori

dne 16. junija 1896.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljish).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpenju, zvrtju in preteguenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešilih itd., če nečajo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224—76)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jednem izdelovatelju

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Mrčesni prašek

pristen

steklenica stane 20 krajc., 10 steklenic 2 gld.

Dobiva se v (2559 2)

lekarni Trnkóczy

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.